

УДК 339.137.2:338

Щупаківський Р. В.

shch.roman.v@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-2036-0332

докторант, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

КОМПОЗИЦІЯ МЕТОДИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ АНАЛІЗУВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ГАЛУЗЕВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ

Анотація. У статті наголошено про існування різного методичного інструментарію до аналізування реалізації галузевого потенціалу. Відмічено широку практику використання інтегральної методи, переваги якої стосуються можливостей отримання більш обґрунтованих та об'єктивних висновків. Звернуто увагу на існування низки особливостей у формуванні та реалізації галузевого потенціалу і, відповідно, це враховується у підборі методичного інструментарію його аналізування, зокрема при виборі етапів та їх послідовності, складових, показників та іншого. Окремі науковці є прихильниками аналізування галузевого потенціалу за окремими напрямками його реалізації і при цьому пропонують широкий набір індикаторів. Наголошено, що при аналізуванні галузевого потенціалу прийнято визначатися з підбором складових (критеріїв, параметрів) і відносно кожної переліком показників (індикаторів). Тут використовуються різні класифікаційні ознаки, методики та інший інструментарій для підтвердження об'єктивності та раціональності їх підбору. Зроблено висновок про те, що для аналізу реалізації галузевого потенціалу обираються різні критерії, виходячи із загального стану та тенденцій галузі, її привабливості та динаміки зростання, можливостей, загроз та інших характеристик. Встановлено, що поряд із дотриманням принципів системності, комплексності та інших, все більшого значення при здійсненні аналізу реалізації галузевого потенціалу відіграє специфіка галузі і це дозволяє з'ясувати особливості її функціонування та розвитку, а також безпосередньо тенденції діяльності суб'єктів бізнесу, їх поведінку на ринку та реальні перспективи прогресивного зростання. Значну увагу приділено наданню характеристик потенціального внеску ІКТ-галузі у забезпеченні конкурентоспроможності економіки. На основі отриманих висновків виділено широкий перелік методик та прийомів для конкретного та чіткого аналізування галузевого потенціалу. Узагальнено критерії аналізування реалізації галузевого потенціалу та потенціального внеску ІКТ-галузі у забезпеченні конкурентоспроможності економіки, виходячи з абсолютного/відносного, кількісного/якісного, екстенсивного/інтенсивного методичних підходів.

Ключові слова: галузевий потенціал, конкурентоспроможність економіки, аналізування, методи, критерії, показники.

Shchupakivskiy Roman

shch.roman.v@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-2036-0332

Doctoral Degree Student, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

THE COMPOSITION OF THE METHODOLOGICAL TOOLKIT FOR ANALYZING THE IMPLEMENTATION OF INDUSTRY POTENTIAL IN THE SYSTEM OF ENSURING THE COMPETITIVENESS OF THE ECONOMY

Abstract. The article emphasizes the existence of various methodological tools for analyzing the implementation of industry potential. A wide practice of using the integral method was noted, the advantages of which relate to the possibility of obtaining more reasonable and objective conclusions.

Attention is drawn to the existence of a number of features in the formation and implementation of the industry potential and, accordingly, this is taken into account in the selection of methodological tools for its analysis, in particular, in the selection of stages and their sequence, components, indicators, etc. Some scientists are supporters of analyzing the industry potential in separate areas of its implementation and at the same time offer a wide set of indicators. It was emphasized that when analyzing the industry potential, it is customary to determine the selection of components (criteria, parameters) and, relative to each, a list of indicators. Various classification signs, methods and other tools are used here to confirm the objectivity and rationality of their selection. It was concluded that various criteria are chosen for the analysis of the implementation of the industry potential, based on the general state and trends of the industry, its attractiveness and growth dynamics, opportunities, threats and other characteristics. It was determined that, along with the observance of the principles of system, complexity and others, the specifics of the industry play an increasingly important role in the analysis of the implementation of the industry potential, and this allows us to clarify the peculiarities of its functioning and development, as well as directly the trends of business entities, their behavior on the market and real prospects for progressive growth. Considerable attention is paid to the characteristics of the potential contribution of the ICT industry in ensuring the competitiveness of the economy. On the basis of the obtained conclusions, a wide list of methods and techniques for specific and clear analysis of the industry potential is selected. The criteria for analyzing the implementation of industry potential and the potential contribution of the ICT industry in ensuring the competitiveness of the economy based on absolute/relative, quantitative/qualitative, extensive/intensive methodological approaches are summarized.

Key words: industry potential, competitiveness of the economy, analysis, methods, criteria, indicators.

JEL Classification: F01, O10

DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1256-2023-37-11>

Постановка проблеми. Забезпечення конкурентоспроможності економіки опирається на значну кількість умов та факторів, які постійно змінюються, чинять різний вплив і все це потребує постійного аналізу та, що важливо, за чітко розробленою методологією. Однією з таких базових умов прийнято розглядати галузевий потенціал, при вивченні якого вдається вдало об'єднати характеристики забезпечення та підвищення рівня динамічного конкурентоспроможного розвитку суб'єктів бізнесу, якості та безпечності їх продукції та інші, що у підсумку дозволяє обґрунтовано підходити до аналізування конкурентоспроможності економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє стверджувати про значну увагу науковців до питань розроблення та застосування методик, прийомів у дослідженнях реалізації галузевого потенціалу, згідно з результатами яких можливо сформувані комплекс засобів та інструментів для забезпечення та подальшого підвищення конкурентоспроможності економіки. Тут варто відзначити праці наступних науковців: Т. Васильців, А. Ігнатюк, О. Кузьмін, П. Куцик, Р. Лупак, М. Портер, А. Процикевич, Н. Станасюк, Л. Фролова, Т. Штець та інші. Попри це, важливо з'ясувати методич-

ний інструментарій, який відзначений високим рівнем обґрунтованості, прикладного застосування, комплектною.

Постановка завдання. Метою статті є композиція методичного інструментарію аналізування реалізації галузевого потенціалу в системі забезпечення конкурентоспроможності економіки та виділення зростання масштабів цифрової трансформації економіки, що вимагає використання прикладних прийомів і методів та у підсумку дозволяє з'ясувати потенціальний внесок ІКТ-галузі при вирішенні завдань підвищення рівня конкурентоспроможності економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Існують різні тлумачення, а відтак і застосовується різна методологія до аналізування реалізації галузевого потенціалу. Так, Н. Станасюк розглядає галузевий потенціал як результат взаємодії соціально-трудової, виробничо-господарської, фінансово-інвестиційної та інноваційної складових. За кожною складовою пропонується набір показників, а для обробки результатів їх розрахунків застосовується інтегральна методика [1, с. 83–84]. Дійсно, підходячи до аналізу за низкою складових, вдається отримати більш обґрунтовані висновки, а одночасно дотри-

мання інтегрального підходу дозволяє посилити їх практичне значення та об'єктивність. Водночас підбір складових, а відповідно, й показників повинен враховувати усю широту галузевого простору і тому підхід до їх розподілу повинен бути більш системним та дозволяти повноцінно провести морфологічний та інформаційний опис конкурентоспроможності економіки. Йдеться про врахування інших важливих напрямів реалізації галузевого потенціалу, а саме: зовнішньоекономічного, продовольчого, енергоресурсного тощо. Якщо частина галузей недостатньо ефективно використовує експортний потенціал, це не забезпечує надходження валютної виручки, іноземних інвестицій та іншого і у підсумку створюється значний негативний вплив на конкурентоспроможність економіки. І навпаки, позитивні тенденції зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів галузі покращують конкурентні переваги економіки та її участь у міжнародному розподілі праці. Очевидно, що, досліджуючи більшу кількість факторів впливу, вдається більш обґрунтовано підходити до аналізу та надавати ширші пропозиції для забезпечення і підвищення конкурентоспроможності економіки.

Дотримуючись такої ж думки про підбір складових галузевого потенціалу, О. Кузьмін пропонує підходити до його вивчення, враховуючи композиційну методикку, і аналіз проводити, виходячи з процедур відтворення та реалізації. Тоді за результатами такого аналізу вдається співставити різні етапи управління галузевим потенціалом і отримати більше інформації для формування загальних висновків про конкурентоспроможність економіки [2, с. 168–170]. Втім, галузевий потенціал є комплексним поняттям і його аналіз недоречно пов'язувати лише з декількома етапами управління (відтворення та реалізація) та відкидати загальноприйнятту формалізовану методикку управління явищами і процесами. Більше варто при аналізуванні реалізації галузевого потенціалу приділяти увагу структуризації та формуванню ієрархічної системи із значною кількістю компонент, зв'язки між якими дозволяють здійснювати ефективне управління такою системою.

Відомо, що існує низка особливостей у розвитку та реалізації конкурентного потенціалу, а в контексті галузевого комплексу можливі суттєві між ними відмінності. Відповідно, у методології аналізу галузей необхідно це

враховувати, що стосується вибору етапів та їх послідовності, складових, показників та іншого. Р. Лупак пропонує аналіз торговельної галузі здійснювати через дослідження кадрової, майнової, організаційної та товарної складових і за кожною з них відповідно до особливостей торговельної діяльності підбрано низку показників. Наголошено, що при виборі показників варто керуватися принципом кваліметрії, згідно з яким приймається для дослідження обмежена їх кількість, виходячи з якісних, раціональних та суттєвих характеристик. Також вагоме значення має використання методичного підходу для первинного оброблення результатів розрахунків та їх кінцевого аналізу і згідно з цим виділяється пріоритетне значення комплексного інтегрального підходу, що передбачає використання системи показників як часткового, так і узагальнюючого змісту. Що важливо, значна увага приділяється доведенню висновків з позиції максимального дотримання принципів об'єктивності та обґрунтованості і для цього при виборі показників проводиться їх економіко-математична перевірка на лінійну залежність та відсутність кореляції [3, с. 68–121]. Однак такий підхід є досить звуженим і не може розглядатися як універсальний при аналізуванні реалізації галузевого потенціалу економіки загалом, хоча згідно з його результатами вдається об'єктивно та обґрунтовано підходити до вирішення завдань із забезпечення розвитку та конкурентоспроможності галузі.

Інші науковці схильні проводити аналізування галузевого потенціалу за окремими напрямками його реалізації і при цьому пропонувати широкий набір індикаторів. М. Куницька-Іляш аналіз галузей здійснює у відповідності до реалізації інтересів суб'єктів галузі у фінансово-економічній сфері, узгоджених із цілями і завданнями забезпечення безпеки та конкурентоспроможності. У пропонованій моделі аналізу ставляться завдання дослідити рівень забезпеченості фінансово-інвестиційними ресурсами, ефективності використання капіталу, захищеності від фінансових ризиків і загроз та інші. Відповідно, для досягнення мети та вирішення поставлених завдань пропонується досить раціональна декомпозиція індикаторів, згрупованих за такими складовими: фондова, інвестиційна, кредитна, боргова, податкова, грошова, економічна, страхова, виробнича,

інноваційно-технологічна, системно-структурна. Що важливо, більшість індикаторів є відносними і це підтверджує значний рівень порівняльності багатьох процесів і явищ при реалізації галузевого потенціалу. Іншою перевагою авторського підходу є визначення різних підходів та методів в аналізуванні галузі, які розподілено відносно процедур визначення границь і порогів, обчислення вагових коефіцієнтів, безпосередньо проведення обчислень [4, с. 21–27]. Варто виділити вищу практичну цінність та обґрунтованість підходу у випадку врахування більшої кількості напрямів реалізації галузевого потенціалу, і не лише фінансово-економічного. Отримані результати дозволяють вирішити більшу кількість завдань при аналізуванні, а також розширити та узгодити різномірні напрями реалізації галузевого потенціалу, формуючи прогресивний підхід до забезпечення конкурентоспроможності економіки.

Здебільшого підходячи до аналізу, у тому числі реалізації галузевого потенціалу, прийнято визначатися з підбором складових (критеріїв, параметрів) і відносно кожної переліком показників (індикаторів). Тут використовуються різні класифікаційні ознаки, методики та інший інструментарій для підтвердження об'єктивності та раціональності їх підбору. Досить прогресивними варто розглядати підходи, коли структура складових галузевого потенціалу визначається, виходячи з переліку показників чи їх окремих груп. Так, Л. Фролова, О. Роженько вбачають проводити аналізування галузей згідно з групами показників за характеристиками (1) обсяг, (2) динаміка, (3) структура, (4) співвідношення, (5) ефективність [5, с. 189–197]. Т. Зубко підходить до групування показників, виходячи з часових меж аналізування, а саме: поточного, тактичного та стратегічного [6, с. 82–83].

Для аналізу реалізації галузевого потенціалу обираються різні критерії, виходячи із загального стану та тенденцій галузі, її привабливості та динаміки зростання, можливостей, загроз та інших характеристик. Прийнято притримуватися якогось одного критерію і у відповідності до його характеристик проводити аналіз галузі або декількох, використовуючи більш складні методики для розрахунків та узагальнення результатів. Зокрема, О. Лотиш вбачає проводити аналіз реалізації галузевого потенціалу, виходячи з критерію прибутковості, а саме (1) продукції суб'єктів

галузі, (2) виробничої, логістично-постачальницької та оптово-роздрібною діяльності, (3) інвестиційних вкладень у розвиток нових та перспективних технологій і інновацій [7]; Н. Борецька, К. Міщенко – фінансової стійкості суб'єктів галузі при здійсненні (1) зовнішніх запозичень, (2) розподілу власного капіталу, (3) накопичень дебіторської заборгованості, (4) самофінансування оборотних активів [8, с. 63–66]; О. Комліченко – інвестиційної привабливості галузі за показниками (1) рівень валових капітальних інвестицій у загальному обсязі реалізованої продукції, (2) індекс відношення приросту обсягів інвестицій до приросту обсягів реалізованої продукції, (3) рівень валових капітальних інвестицій у вартості основних засобів, (4) частка залучених інвестицій, (5) частка інвестицій на заходи, що мають інноваційний характер [9, с. 89–93]. Інші науковці притримуються багатокритеріального підходу, а відтак і використовують значно більшу кількість показників і тому їхні результати та висновки можна оцінювати як такі, що мають вищий рівень конкретності та точності, практичності, комплексності. Так, М. Сушко, А. Ігнатюк, Т. Юсупова пропонують аналізувати галузевий потенціал за критеріями (1) рентабельності (активів, власного капіталу, продажів, основних засобів, операційної (загалом господарської) діяльності), (2) майнового стану (темпи зростання та рівень придатності основних засобів, фондозабезпеченість, фондоозброєність), (3) фінансової стійкості, ліквідності та платоспроможності (коефіцієнти автономії, мобільності, співвідношення активів, маневреності власного капіталу, забезпечення оборотних активів власними оборотними коштами, фінансового левериджу), (4) ділової активності (оборотності капіталу, дебіторської і кредиторської заборгованості, запасів, власного капіталу та тривалості одного обороту запасів, погашення дебіторської заборгованості) [10, с. 93–98; 11, с. 50–125; 12, с. 107–110].

Поряд із дотриманням принципів системності, комплексності та інших, все більшого значення при здійсненні аналізу реалізації галузевого потенціалу відіграє специфіка галузі, через що вдається з'ясувати особливості її функціонування та розвитку, а також безпосередньо тенденції діяльності суб'єктів бізнесу, їх поведінку на ринку та реальні перспективи прогресивного зростання. В тепе-

рішній час посилюється роль галузей, сконцентрованих на виробництво та реалізацію продукції з високим рівнем доданої вартості та інноваційності, переважаючою часткою комп'ютерно-інтеграційних технологій, орієнтацією на задоволення інформаційно-комунікаційних потреб суспільства, бізнесу, держави. Тому сприяють активна цифровізація економічних процесів, інформатизація суспільства, розбудова неіндустріального господарства та інші тенденції, що передбачають модернізацію та автоматизацію систем управління бізнесовими процесами, розширення сфер інформаційно-комунікаційного обміну, насичення електронно-цифровими пристроями і засобами господарської діяльності. Очевидно, що такі тенденції повинні бути регульовані та контрольовані і, відповідно, підлягати аналізуванню та моніторингу. Так, Т. Васильців, Р. Лупак та інші, практикуючи у своїх дослідженнях проведення аналізування системоутворюючої ролі ІКТ-сектора у забезпеченні конкурентоспроможності економіки, використовують низку часткових показників, а саме: частка продуктів із цифровими технологіями на внутрішньому ринку та у сегменті адміністративних послуг; частка технологій у доданій та споживчій вартості продукції; частка суб'єктів із високою інноваційно-технологічною активністю та із застосуванням сучасних передових цифрових технологій; частка споживачів, налаштованих на перевагу використання цифрових продуктів та сервісів. Що позитивно, отримані результати науковці співставляють із багатьма структурними змінами в економіці і це дозволяє в повній мірі сформулювати чіткі та точні висновки про цифрову трансформацію країни [13, с. 3173–3182; 14, с. 162–168].

Вагоме практичне значення мають результати виконаної дисертаційної роботи Т. Штець, яка запропонувала методичний підхід до аналізування середовища розвитку ІКТ-сектора, згідно з яким проходить шість покрокових етапів (стратегічний, постановочний, експертний, якісного оцінювання, кількісного оцінювання, заключний) і у підсумку розраховується інтегральний показник. Ключова роль відводиться обґрунтуванню складу елементів середовища розвитку ІКТ-сектора, який розподілено за такими групами: (1) самодостатність, (2) ефективність, (3) залученість, (4) інфраструктура, (5) готовність, (6) кооперація. Примітно, що застосування авторської методики

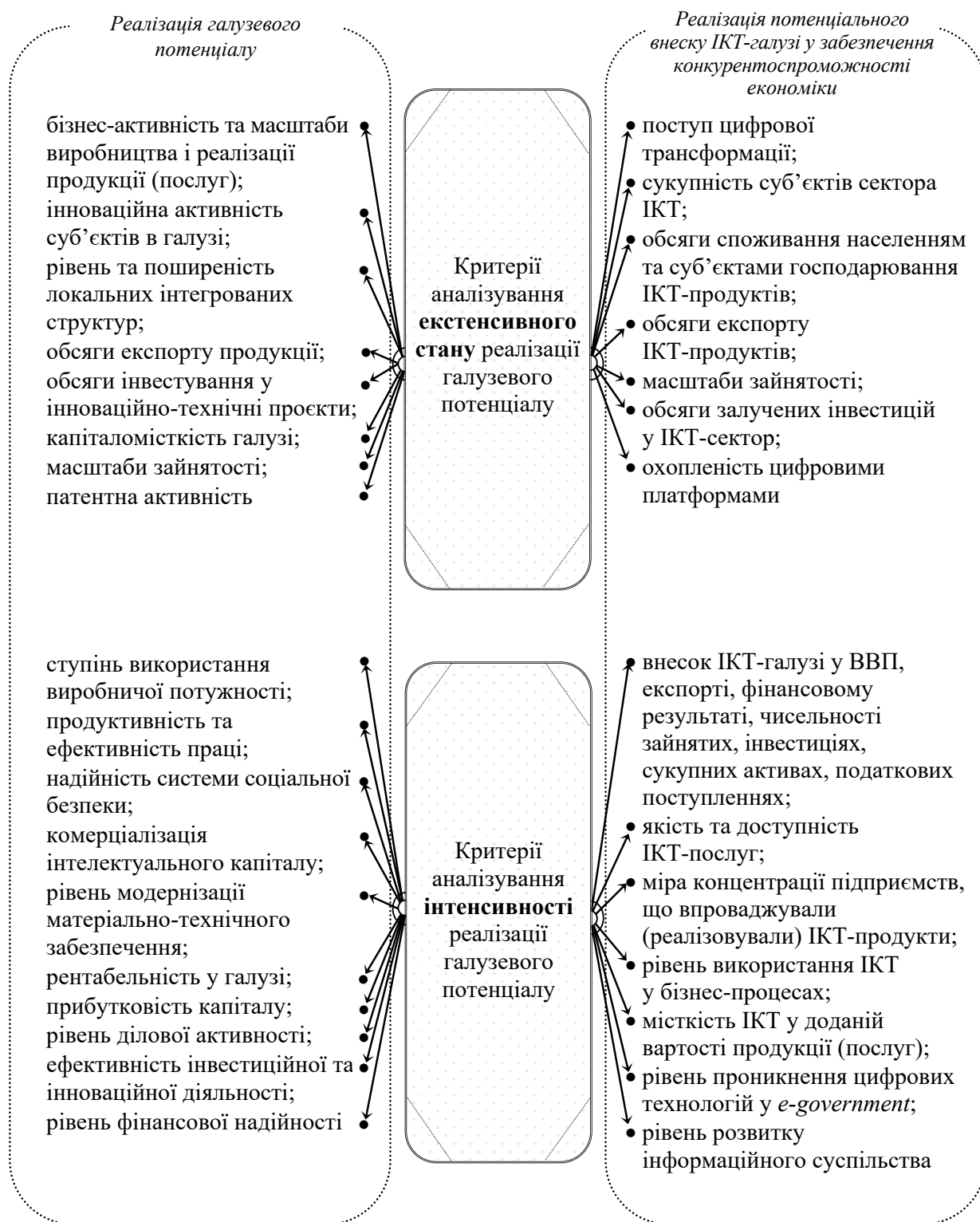
принципово відрізняється здатністю отримати достовірний опис середовища цифровізації економіки в статичній, динамічній та в структурних аспектах [15, с. 118–131].

Значну увагу при аналізуванні потенціалу розвитку цифрової економіки прийнято звертати також і на ідентифікацію чинників, які сприяють та які перешкоджають зростанню ефективності впровадження інформаційно-комунікаційних, цифрових технологій. Так, П. Куциком, А. Процикевичем розроблено й апробовано методичну послідовність ідентифікації та аналізування таких чинників, що передбачає проведення поетапного інтегрального, експертного, кластерного аналізу з формуванням достовірних узагальнюючих висновків відносно характеру впливу та виділенням тих чинників, на які припадають найбільш суттєві ефекти у контексті забезпечення розвитку та конкурентоспроможності ІКТ-сектора й економіки в цілому. Інформаційну базу дослідження сформовано виходячи із значень показників, які підібрано за такими критеріями: (1) фінансовий – обсяг та темпи зростання прибутку (збитку) в розрахунку на один суб'єкт господарювання, частка прибуткових (збиткових) підприємств, рівень рентабельності операційної (загалом господарської) діяльності; (2) зовнішньоекономічний – обсяги та темпи зростання експорту й імпорту ІКТ-послуг; (3) інфраструктурний – рівень доступності домогосподарств до ІКТ-послуг; (4) інвестиційний – обсяги та темпи зростання освоєних (використаних) капітальних інвестицій у розрахунку на один суб'єкт господарювання; (5) соціально-кадровий – чисельність зайнятих у розрахунку на один суб'єкт господарювання, середньомісячна заробітна плата, співвідношення кількості безробітних та зайнятих в ІКТ-секторі. Також посилює практичне значення авторського підходу розгляд секторально-галузевих особливостей цифрової трансформації національного господарства і це дозволяє зрозуміти, за якими напрямками розвитку цифровізації процеси забезпечення інформаційно-комунікаційного обміну найменш ефективні та куди слід спрямувати державну підтримку та стимулювання галузі [16, с. 5–12; 17, с. 93–101].

Існує низка методичних підходів та прийомів до аналізування реалізації галузевого потенціалу, які передбачають проходження різної кількості етапів, відрізняються виділен-

ням груп складових (компонентів, критеріїв) і відповідних до них показників (індикаторів), враховують значний масив особливостей функціонування та розвитку економіки

галузей. Узагальнюючи вищенаведене, на рис. 1 представлено комплекс критеріїв аналізування реалізації галузевого потенціалу, з окремим виділенням критеріїв, що засвідчу-

Рис. 1. Сукупність критеріїв аналізування реалізації галузевого потенціалу та потенціального внеску ІКТ-галузі в системі забезпечення конкурентоспроможності економіки

Джерело: авторська розробка

ють потенціальний внесок ІКТ-галузі у забезпеченні конкурентоспроможності економіки.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Методологія дослідження реалізації галузевого потенціалу та забезпечення конкурентоспроможності економіки ґрунтується на різних підходах, прийомах, принципах та інших характеристиках. При аналізуванні реалізації галузевого потенціалу притримуються методики, пов'язаної з виділенням окремих складових потенціалу, де за кожною прикріплюється певна група показників. Первинні розрахунки показників та подальше опрацювання результатів аналізування реалізації галузевого потенціалу проводяться за допомогою прийомів і методів інтегрального, стратегічного, портфельного, системного, експертного аналізу, головних компонент, граничних значень та інших. Відмінності між методичними прийомами аналізування реалізації галузевого потенціалу стосуються послідовності етапів аналізування, кількості складових та показників і їх суб'єктивності чи відсутності між ними лінійної залежності, здатності забезпечувати конкретність та точність, практичність, комплексність висновків і рекомендації у забезпеченні перспективного розвитку галузей і конкурентоспроможності економіки.

Подальші наукові дослідження у цьому напрямі мають стосуватися розроблення універсального методичного підходу до аналізування реалізації галузевого потенціалу, у якому буде враховано увесь масив особливостей економіки галузей, застосовано широкий інструментарій економіко-математичного моделювання, формування висновків базуватися на конкретних та точних результатах низки показників та інші важливі положення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Станасюк Н. С. Комплексне оцінювання національного промислового потенціалу. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». «Логістика»*. 2016. № 848. С. 82–88.
2. Кузьмін О. Є. Оцінювання рівня розвитку промислового потенціалу та формування стратегій його нарощування (галузевий аспект). *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2017. Вип. № 14. Ч. 1. С. 168–172.
3. Лупак Р. Л. Конкурентоспроможність торговельного підприємства та механізм її забезпе-

чення : дис. к.е.н. Львів : Львівська комерційна академія, 2008. 230 с.

4. Куницька-Іляш М. В. До концептуальних засад методології аналізування фінансової безпеки стратегічних галузей національної економіки. *Бізнес Інформ*. 2022. № 1. С. 21–27.
5. Фролова Л. В., Роженко О. В. Аналіз тенденцій розвитку торгівлі в Україні. *Бізнес Інформ*. 2014. № 3. С. 189–197.
6. Зубко Т. Л. Оцінка рівня економічної безпеки підприємства галузі зв'язку. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2016. Вип. 3. С. 81–88.
7. Лотиш О. Я. Особливості стратегічного аналізу галузі. *Ефективна економіка*. 2016. Вип. 11. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua.pdf>
8. Борецька Н. П., Міщенко К. В. Аналіз і прогнозування фінансової стійкості. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 20. С. 63–66.
9. Комліченко О. О. Інвестиційна привабливість галузей економічної діяльності регіону. *Економічний простір*. 2020. № 156. С. 176–180.
10. Сушко М. Ю. Аналіз сучасного стану розвитку промислової галузі України. *Вісник економічної науки України*. 2017. № 1 (32). С. 93–98.
11. Ігнатюк А. І. Економіка галузевих ринків : навч. посібник. Київ : ВПЦ Київський університет, 2015. 448 с.
12. Юсупова Т. М. Дослідження проблем вітчизняної промисловості в контексті пошуку шляхів відродження її економічного потенціалу. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2013. № 43. С. 107–110.
13. Vasylytsiv T., Irtysheva I., Lupak R., Popadynets N., Shyshkova Y., Boiko Y., Ishchenko O. Economy's innovative technological competitiveness: Decomposition, methodic of analysis and priorities of public policy. *Management Science Letters*. 2020. Vol. 10. Issue 13. P. 3173–3182.
14. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Рудковський О. В. Роль сектору інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні та реалізації потенціалу SMART-спеціалізації на регіональному рівні. *Держава та регіони*. 2019. № 5 (110). С. 162–168.
15. Штець Т. Ф. Державне регулювання розвитку сектора цифрової економіки України : дис. к.е.н. Львів : Львівський торговельно-економічний університет, 2021. 240 с.
16. Куцик П. О., Процикевич А. І. Пріоритети державної політики фінансово-інвестиційної підтримки розвитку ринку ІТ-послуг України. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2019. Вип. 57. С. 5–12.
17. Куцик П. О., Процикевич А. І. Розвиток інвестиційних процесів на ринку ІТ-послуг: методологія та практика державного регулювання : монографія. Львів : Видавництво Львівського торговельно-економічного університету, 2022. 220 с.

REFERENCES

1. Stanasiuk, N. S. (2016), Kompleksne otsiniuvannya natsionalnoho promyslovoho potentsialu, *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika". "Lohistyka"*, № 848, pp. 82–88.
2. Kuzmin, O. Ye. (2017), Otsiniuvannya rivnia rozvytku promyslovoho potentsialu ta formuvannya stratehij joho naroschuvannya (haluzevyj aspekt), *Naukovyj visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo.*, Vyp. № 14. Ch. 1. P. 168–172.
3. Lupak, R. L. (2008), Konkurentospromozhnist torhovelnoho pidpryiemstva ta mekhanizm ii zabezpechennia : dys. k.e.n., Lvivska komertsijna akademiia, Lviv, 230 p.
4. Kunytska-Iliash, M. V. (2022), Do kontseptualnykh zasad metodolohii analizuvannya finansovoi bezpeky stratehichnykh haluzej natsionalnoi ekonomiky, *Biznes Inform*, № 1, pp. 21–27.
5. Frolova, L. V. and Rozhenko, O. V. (2014), Analiz tendentsij rozvytku torhivli v Ukraini, *Biznes Inform*, № 3, pp. 189–197.
6. Zubko, T. L. (2016), Otsinka rivnia ekonomichnoi bezpeky pidpryiemstva haluzi zviazku, *Ekonomika. Menedzhment. Biznes.*, vyp. 3, pp. 81–88.
7. Lotysh, O. Ya. (2016), Osoblyvosti stratehichnoho analizu haluzi, *Efektivna ekonomika*, vyp. 11, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua.pdf>.
8. Boretska, N. P. and Mischenko, K. V. (2016), Analiz i prohnozuvannya finansovoi stijkosti, *Investytsii: praktyka ta dosvid*, № 20, pp. 63–66.
9. Komlichenko, O. O. (2020), Investytsijna pryvablyvist haluzej ekonomichnoi diialnosti rehionu, *Ekonomichnyj prostir*, № 156, pp. 176–180.
10. Sushko, M. Yu. (2017), Analiz suchasnoho stanu rozvytku promyslovoi haluzi Ukrainy, *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, № 1 (32), pp. 93–98.
11. Ihnatiuk, A. I. (2015), *Ekonomika haluzevykh rynkiv : navch. posibnyk*, VPTs Kyivskyy universytet, Kyiv, 448 p.
12. Yusupova, T. M. (2013), Doslidzhennia problem vitchyznianoj promyslovosti v konteksti poshuku shliakhiv vidrozhennia ii ekonomichnoho potentsialu, *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, № 43, pp. 107–110.
13. Vasylytsiv T., Irtysheva I., Lupak R., Popadynets N., Shyshkova Y., Boiko Y. and Ishchenko O. (2020), Economys innovative technological competitiveness: Decomposition, methodic of analysis and priorities of public policy, *Management Science Letters*, Vol. 10. Issue 13. P. 3173–3182.
14. Vasylytsiv, T. H. Lupak, R. L. and Rudkovskyy, O. V. (2019), Rol sektoru informatsijno-komunikatsijnykh tekhnolohij u formuvanni ta realizatsii potentsialu SMART-spetsializatsii na rehionalnomu rivni, *Derzhava ta rehiony*, № 5 (110), pp. 162–168.
15. Shtets, T. F. (2021), Derzhavne rehuliuвання rozvytku sektora tsyfrovoy ekonomiky Ukrainy : dys. k.e.n., Lvivskyy torhovelno-ekonomichnyj universytet, Lviv, 240 p.
16. Kutsyk, P. O. and Protsykevych, A. I. (2019), Priorytety derzhavnoi polityky finansovo-investytsijnoi pidtrymky rozvytku rynku IT-posluh Ukrainy, *Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu*, vyp. 57, pp. 5–12.
17. Kutsyk, P. O. and Protsykevych, A. I. (2022), Rozvytok investytsijnykh protsesiv na rynku IT-posluh: metodolohiia ta praktyka derzhavnoho rehuliuвання : monohrafiia, Vydavnytstvo Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu, Lviv, 220 p.

Стаття надійшла до редакції 26 червня 2023 р.